

РЕЦЕНЗІЯ

на наукову статтю головного спеціаліста відділу розгляду звернень та надання публічної інформації секретаріату Касаційного цивільного суду у складі Верховного Суду, здобувача кафедри судоустрою, прокуратури та адвокатури ЗВО «Львівський університет бізнесу та права» А. А. Нестеренко на тему «Апеляційний перегляд справи у новітньому форматі законодавства»

Рецензована стаття присвячена проблемам дослідження апеляційного перегляду справи у новітньому форматі законодавства, яке набуло таких рис у зв'язку із унесенням змін до Конституції України (щодо правосуддя), Закону України «Про судоустрій і статус суддів» від 2 червня 2016 року та норм процесуального законодавства. Наведені нормативно-правові акти підкреслюють твердження про те, що право на судовий захист включає в себе, зокрема, і можливість оскарження судових рішень, зокрема їх апеляційного перегляду, що є однією з конституційних гарантій реалізації прав і свобод, захисту їх від порушень та протиправних посягань. Тому ефективний захист прав і свобод особи у порядку та у спосіб, які передбачені процесуальним законодавством, не може бути здійснено без нормативного оновлення регламентації і механізму реалізації перевірки судових рішень шляхом апеляційного перегляду справи.

Авторкою продовжується наукова дискусія щодо значення апеляційного перегляду справи в контексті перевірки судових рішень та оновлення понятійного апарату у цій сфері. Тому особливої важливості набуває сприйняття та наукове тлумачення понять «апеляційний перегляд», «апеляційне оскарження» та «забезпечення права на апеляційний перегляд справи».

Дослідниця слушно зазначає про те, що поняття «апеляційний перегляд» та «апеляційне оскарження» не є ідентичними. Апеляційний перегляд – це дії суду, змістом яких є перевірка на підставі норм процесуального законодавства рішення суду першої інстанції, яке не набрало законної сили; така перевірка проводиться виключно судом апеляційної інстанції; апеляційний перегляд є різновидом перегляду судових рішень. На думку авторки, поняття «апеляційне оскарження» наповнено іншим правовим змістом, оскільки можливим початком апеляційного оскарження є факт подання апеляційної скарги заінтересованою особою, що

лежить у межах дискреції такої особи, процесуально регламентує незгоду заінтересованої особи із судовим рішенням першої інстанції, та є передумовою запуску перегляду судового рішення в апеляційному порядку. Отже, розуміння дослідницею особливостей унормування апеляційного перегляду справи як конституційної гарантії держави у п. 8 ч. 2 ст. 129 Основного Закону є юридично правильним.

Дискусійним є підхід авторки до вивчення змішаних інститутів права, що, на її думку, пояснюється впливом інших галузей та одну із галузей права та на однорідність відносин, які регулює ця галузь права. При цьому, на мій погляд, у повній мірі не враховано специфіку кожного з видів юридичного процесу та проваджень (цивільного, кримінального, адміністративного, господарського).

Водночас вважаю, що рецензована стаття може бути опублікована у фаховому виданні, яке входить до переліку наукових фахових видань, зокрема в науково-практичному журналі «Право. Людина. Довкілля».

Рецензент:

**Суддя Верховного Суду,
доктор юридичних наук, професор,
заслужений юрист України**

В. Сердюк